

Til

Herr Reichskommissar für die besetzten norwegischen
Gebiete.

Den tyske Führers forordning av 24. april 1940 om utøvelse av regjeringsmyndigheten i Norge bestemmer i § 3 at den hittil gjeldende rett forblir i kraft så langt som det er forenlig med okkupasjonen, og at Reichskommissar gjennom forordning kan sette ny rett. Det rettslige grunnlag er den 4. Haagerkonvensjon av 1907 med tilhørende reglement for landkrigen, særlig art. 43, hvoretter okkupasjonsmakten kan treffe forføyninger til å gjenopprette og sikre den offentlige orden og det offentlige liv, men dog således at gjeldende rett skal respekteres hvis det ikke foreligger en absolutt hindring.

I henhold til Führers forordning har Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete ved forordning av 28. september 1940 utferdiget forskrifter for de kommissariske statsråder som kort forut var oppnevnt til å forestå de enkelte regjeringsdepartementer på vegne av okkupasjonsmakten og under ansvar overfor Reichskommissar.

§ 3 i denne forordning bemyndiger de kommissariske statsråder til å utferdige forordninger som endrer, utfyller eller opphever gjeldende lover. Men Høyesterett går ut fra at denne fullmakt er således å forstå at statsrådenes forordninger må tolkes innenfor de grenser som er satt i Führers forordning og i landkrigsreglementet av 1907. I overensstemmelse hermed er det også i Reichskommissars forordning § 5 særlig fremhevet at domstolenes uavhengighet ikke berøres av innsettelsen av de kommissariske statsråder.